

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-VI.431.2.4.2013.6

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Nazwa i adres kontrolowanej jednostki:

Urząd Gminy Tarnowo Podgórne
ul. Poznańska 115 62-080 Tarnowo Podgórne.

Imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki:

Wójt Gminy Tarnowo Podgórne – Tadeusz Czajka.

Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolera:

Elżbieta Weysenhoff – starszy inspektor wojewódzki Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Numer i data upoważnienia: nr 212/13 (KN-II.0030.212.2013.1) z 8 maja 2013 roku.

Data rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych: 14 - 15 maja 2013 roku.

Zakres kontroli: ocena zasad wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Okres objęty kontrolą: 1 stycznia – 31 grudnia 2012 roku.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. *o kontroli w administracji rządowej* (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) i art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 roku *o wojewodzie i administracji rządowej w województwie* (Dz. U. Nr 31, poz. 206, ze zm.).

Zasady wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych regulują przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z art. 18 i 18¹ ustawy, sprzedaż napojów alkoholowych może być prowadzona wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). W oparciu o zapis art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, ze zm.), są to zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. W związku z tym, w oparciu o art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 4 pkt 3 ww. ustawy z 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, zadania te podlegają kontroli wojewody.

Ocenie poddano:

- a) prawidłowość przyjmowania i rejestracji wniosków o wydanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży, zezwoleń na sprzedaż jednorazową oraz zezwoleń dla organizatorów przyjęć,
- b) weryfikowanie danych zawartych we wnioskach oraz dokumentów, które muszą być dołączone do wniosku,
- c) terminowość rozpatrzenia wniosków i wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie jego udzielenia,

- d) pobieranie opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i terminowość składania do 31 stycznia danego roku oświadczeń o sprzedaży alkoholu w poprzednim roku,
- e) wydawanie decyzji o wygaszeniu zezwoleń na sprzedaż alkoholu (z podaniem przyczyn tego wygaszenia),
- f) wydawanie decyzji o cofniętych zezwoleniach z podaniem przyczyny cofnięcia.

Ustawa rozgranicza zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w następujący sposób:

- a) zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży – wydawane w oparciu o art. 18 ust. 1,
- b) zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży – wydawane w oparciu o art. 18 ust. 1,
- c) zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w ramach organizowanych przyjęć – wydawane w oparciu o art. 18¹ ust. 4,
- d) zezwolenia jednorazowe, które wydaje się przedsiębiorcom posiadającym już zezwolenia na stałą sprzedaż napojów oraz Ochotniczym Strażom Pożarnym - wydawane w oparciu o art. 18¹ ust. 1; wydaje się je maksymalnie na dwa dni.

Wymienione wyżej zezwolenia wydaje się oddzielnie na sprzedaż następujących rodzajów napojów alkoholowych:

- a) do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo,
- b) powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa),
- c) powyżej 18% zawartości alkoholu.

W wyniku kontroli ustalono, że:

1. Zgodnie z Regulaminem organizacyjnym Urzędu Gminy Tarnowo Podgórne, sprawy dotyczące zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych prowadzone są w Wydziale Spraw Obywatelskich, którym kieruje Pani Wiesława Błaszyk.
2. W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 roku wydano:
 - 36 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży,
 - 34 zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży,
 - 5 zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu,
 - 2 zezwolenia na sprzedaż alkoholu w ramach organizowanych przyjęć,
 - 42 decyzje o wygaszeniu zezwolenia, w tym 9 decyzji z uwagi na brak terminowego wniesienia opłaty kolejnej raty za korzystanie z zezwolenia lub niezłożenie oświadczenia o wartości sprzedaży w 2011 roku.
3. Nie stwierdzono wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia.
4. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydawane były po otrzymaniu wniosku przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 18 ust. 5 ustawy, wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych powinien zawierać:

 - oznaczenie rodzaju zezwolenia,

- oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, a w przypadku ustanowienia pełnomocników ich imiona, nazwiska i adres zamieszkania,
- numer w rejestrze przedsiębiorców lub ewidencji działalności gospodarczej (od 1 lipca 2011 roku powinna to być informacja o rejestracji w CEIDG),
- przedmiot działalności gospodarczej,
- adres punktu sprzedaży i adres punktu składowania napojów alkoholowych (magazynu dystrybucyjnego).

Przedsiębiorcy składali wnioski na wzorach opracowanych w Urzędzie Gminy. Wnioski dzielą się na:

- wnioski o wydanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w ramach działalności handlowo-detalicznej, gastronomicznej oraz w ramach organizowanych przyjęć (zał. nr 1),
- wnioski o wydanie zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu w czasie trwania imprezy (zał. nr 2).

Przygotowane wzory wniosków zawierają wymagane przepisami dane, stwierdzono w nich jednak pewne uchybienia i nieprawidłowości.

W pkt 4 wzoru wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu w handlu detalicznym i w gastronomii, należy podać numer w rejestrze przedsiębiorców (KRS). Nie wymaga się natomiast zaznaczenia, że przedsiębiorca jest zarejestrowany w CEIDG. We wzorze wniosku o wydanie zezwolenia na jednorazową sprzedaż alkoholu w ogóle nie uwzględniono podawania informacji o rejestrze, w którym figuruje przedsiębiorca, chociaż jest to ustawowy wymóg (art. 18 ust. 5 pkt 3).

We wnioskach o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu zawarto zapis: *Pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań wynikających z art.233 Kodeksu karnego potwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość podanych informacji w niniejszym wniosku.*

Wprowadzenie takiego zapisu jest niezgodne z prawem ponieważ w ustawie brak unormowań wskazujących na składanie wniosku pod rygorem odpowiedzialności karnej. W myśl przepisu art. 233 § 6 Kodeksu karnego, przepisy art. 233 § 1-3 oraz § 5 k.k. stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

5. Art. 18 ust. 6 ustawy wymaga aby do wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży lub do spożycia poza miejscem sprzedaży dołączono:
 - dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży napojów alkoholowych,
 - pisemna zgoda właściciela, użytkownika, zarządcy lub administratora budynku, jeżeli punkt sprzedaży będzie zlokalizowany w budynku mieszkalnym wielorodzinnym,
 - decyzja właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, ze zm.).

Ustalono, że do wniosków o wydanie tego typu zezwoleń dołączane były wymagane dokumenty.

6. Zgodnie z art. 18 ust. 9 ustawy, zezwolenie na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 4 lata, a w przypadku sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży – na okres nie krótszy niż 2 lata.

Skontrolowane zezwolenia na sprzedaż alkoholu, zarówno do spożycia w miejscu jak i poza miejscem sprzedaży, wydane zostały na 10 lat.

7. Zezwolenia na sprzedaż alkoholu w ramach organizowanych przyjęć wydaje się na podstawie art. 18¹ ust. 4, na okres do dwóch lat.

Stwierdzono, że w kontrolowanym okresie wydano dwa takie zezwolenia na podstawie wniosku z 16 maja 2012 roku (zał. nr 3):

- zezwolenie Nr IV/2/A/2/12 z 29 maja 2012 roku na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających do 4,5% alkoholu oraz na piwo,
- zezwolenie Nr IV/2/B/2/12 z 29 maja 2012 roku na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu z wyjątkiem piwa.

Oba zezwolenia wydano dla tego samego przedsiębiorcy na półroczny okres ważności od 1 czerwca do 31 grudnia 2012 roku, pomimo że przedsiębiorca we wniosku nie podał do kiedy zezwolenie ma być ważne.

8. Na podstawie art. 18¹ ust. 1 ustawy wydaje się jednorazowe zezwolenie na sprzedaż alkoholu. Uprawnia ono do sprzedaży alkoholu przez maksymalnie dwa dni, najczęściej podczas organizowanych festynów lub zabaw.

W podstawie prawnej skontrolowanych zezwoleń jednorazowych błędnie powoływano art. 18 ust. 1 zamiast art. 18¹ ust. 1 ustawy. Np. zezwolenie Nr III/1/B/1/13 z 8 stycznia 2013 roku (zał. nr 4) wydane na podstawie wniosku z 12 grudnia 2012 roku..

9. W zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży lub do spożycia poza miejscem sprzedaży oraz w zezwoleniach na jednorazową sprzedaż alkoholu powoływano następującą podstawę prawną:

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 z późn. zm.) oraz uchwałą Rady Gminy Tarnowo Podgórne Nr LXIV/580/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży oraz zasad ich usytuowania (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2002r. Nr 84, poz. 2151) oraz Uchwałą Nr IX/95/2011 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie zmiany uchwały Nr LXIV/580/2001 (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2011 r. Nr 189, poz. 2971) po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku przez Gminną komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Tarnowie Podgórnym i art. 104 KPA (j.t. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z

Przykładem są zezwolenia z zał. nr 4,5 i 6.

Podawanie w podstawie prawnej zezwolenia, uchwały Rady Gminy Tarnowo Podgórne z 28 grudnia 2001 roku a następnie informacji o zmianie tej uchwały, z ponownym podaniem numeru zmienianej uchwały powoduje, że cała podstawa prawna staje się nieczytelna. Jest to również niezgodne z zasadami techniki prawodawczej, podanymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r.

Nr 100, poz. 908). W § 158 tego rozporządzenia mówi się, że jeśli akt normatywny był znowelizowany, to powołując się na taki akt należy przytoczyć jego aktualny tytuł wraz z oznaczeniem numeru i pozycji dziennika urzędowego, w którym ogłoszono tekst pierwotny oraz wymienić roczniki, numery i pozycje dzienników, w których ogłoszono zmiany. Jeśli ilość zmian danego aktu normatywnego jest znaczna to można nie wymieniać roczników, numerów i pozycji dzienników urzędowych, w których ogłoszono zmiany, a poprzestać jedynie na podaniu rocznika, numeru i pozycji dziennika, w którym ogłoszono tekst pierwotny (lub ostatni tekst jednolity) i dopisać „z późn. zm.”

Należy też wziąć pod uwagę, że uchwała rady gminy w sprawie usytuowania punktów sprzedaży oraz określenia ilości punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) nie jest sama w sobie podstawą wydania zezwolenia. Uchwała ta stanowi natomiast podstawę dla gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, do wydania w oparciu o art. 18 ust. 3a ustawy, pozytywnej opinii o zgodności lokalizacji danego punktu sprzedaży z zapisami uchwały. Z kolei pozytywna opinia gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych jest warunkiem koniecznym wydania zezwolenia.

Wydaje się więc, że w podstawie prawnej zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wystarczy powołać art. 18 ust. 1 (lub odpowiednio 18¹ ust.1) oraz art. 18 ust. 3a ustawy.

Jednocześnie zwraca się uwagę, że przywołując w podstawie prawnej zezwolenia przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, należy podawać pełen tytuł tego aktu prawnego, tzn. *ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 267)*.

10. Jak już wspomniano wyżej, warunkiem koniecznym wydania zezwolenia na sprzedaż alkoholu jest uzyskanie pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałą rady gminy dotyczącej zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz ustalenia dla terenu gminy liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa). Jest to wymóg określony w art. 18 ust. 3a ustawy.

Stwierdzono, że wszystkie skontrolowane zezwolenia wydano po wcześniejszym uzyskaniu pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Tarnowie Podgórnym, wyrażonej w formie postanowienia na podstawie art. 106 § 5 Kodeksu postępowania administracyjnego. Na postanowieniach tych brak informacji o dacie ich uprawnomocnienia się.

11. W treści wszystkich zezwoleń na sprzedaż alkoholu w punktach 4 i 5 wpisywano:
 pkt 4. *Zezwolenie traci ważność po: okresie na który zostało wydane tj. dnia.....*
 pkt 5. *Zezwolenie podlega zwrotowi do tut. Urzędu: w terminie 14 dni od daty określonej w pkt 7 lub w przypadkach określonych w art. 18 ust. 10 i 12 cytowanej na wstępie ustawy.*

Ustalono też, że w przypadku kiedy zezwolenie wygasało z powodów określonych w art. 18 ust. 12 ustawy a przedsiębiorca nie zwrócił zezwolenia, wysyłano do niego wezwanie o zwrot oryginału zezwolenia w terminie 14 dni od otrzymania wezwania (zał. nr 7).

Taka praktyka jest niezgodna z przepisami prawa, nie ma bowiem zapisu w ustawie, który nakazuje przedsiębiorcy zwrócić nieważne zezwolenie na sprzedaż alkoholu, bez względu na przyczynę utraty jego ważności. Takiego zapisu nie ma również w ww. ustawie *o swobodzie działalności gospodarczej*, która reguluje ogólne zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej.

Obowiązek zwrotu zezwolenia musi wynikać wprost z przepisów prawa, np. z zapisów ustawy szczególnej. Taką ustawą jest dla przykładu ustawa z dnia 6 września 2001 r. *o transporcie drogowym* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1265, ze zm.) gdzie zapisano, że przedsiębiorca, któremu cofnięto licencję na transport drogowy, ma obowiązek zwrócić tę licencję do właściwego organu (art. 15 ust. 4).

W treści punktu nr 5 zezwolenia zapisano, że należy je zwrócić w terminie 14 dni od daty określonej w punkcie 7. Zezwolenie nie zawiera punktu nr 7, nie napisano też, że chodzi np. o art. 18 ust. 7 pkt 7 ustawy (przepis ten stanowi, że wszelkie zmiany należy zgłaszać w ciągu 14 dni od daty ich zaistnienia).

Zbędne jest też wpisywanie w pkt 4 zezwolenia informacji, że traci ono ważność po okresie, na który zostało wydane, ponieważ w pkt 3 zezwolenia określa się termin jego ważności pisząc: *Zezwolenie jest ważne na okres od dnia.....do dnia.....*

12. Zgodnie z art. 11¹ ust. 2 ustawy, przed wydaniem zezwolenia przedsiębiorca ma obowiązek wnieść na rachunek gminy ustawową opłatę za korzystanie z zezwolenia w danym roku kalendarzowym.
Stwierdzono, że wymóg ten był przestrzegany.

W każdym roku objętym zezwoleniem, przedsiębiorca ma obowiązek wniesienia opłaty na rachunek gminy w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego (art. 11¹ ust. 7 ustawy).

Jeśli opłata nie zostanie wniesiona w ustawowym terminie, wówczas organ zezwalający – zgodnie z art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy - ma bezwzględny obowiązek wygasić zezwolenie.

Po sprawdzeniu dokumentów stwierdzono, że w kontrolowanym okresie wydano 9 decyzji wygaszających zezwolenia z powodu niewniesienia opłaty w terminach określonych w ustawie, z tego 5 decyzji zaskarżono do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu. SKO utrzymało w mocy 4 decyzje Wójta, jedna sprawa nadal jest w toku.

W pismach przekazujących odwołanie do SKO powoływany był niewłaściwie art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, mówiący o możliwości złożenia odwołania (zał. nr 9). Prawidłowo przekazanie odwołania do organu odwoławczego następuje na podstawie art. 133 Kpa.

13. Stwierdzono, że 17 października 2012 roku wszczęto z urzędu postępowanie (zawiadomienie: WSO.7340.4.21.2012) w sprawie wygaszenia trzech zezwoleń na sprzedaż alkoholu, z powodu braku zapłaty do 30 września 2012 roku III raty za korzystanie z zezwolenia.
Przedsiębiorca złożył 19 października 2012 roku w Urzędzie Gminy pismo zawiadamiające o zaprzestaniu sprzedaży alkoholu z datą 30 września 2012 roku. Na

tej podstawie wydano 15 listopada 2012 roku decyzję (WSO.7340.4.21.2012) o wygaszeniu zezwolenia z powodu likwidacji punktu sprzedaży (art. 18 ust. 12 pkt 1 ustawy).

Prawidłowo należało w tym wypadku wydać decyzję o wygaszeniu zezwolenia z powodu niewniesienia w terminie opłaty kolejnej raty, tzn. w oparciu o art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy.

Potwierdza to liczne orzecznictwo, np. wyrok NSA z 4 marca 2011 roku (syg. akt II GSK 71/10, LEX nr 1080160):

1. *Stwierdzenie, że należna opłata nie została uiszczona w terminie właściwym dla kolejnej raty tej płatności, skutkuje ex lege wygaśnięciem zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, a wydana przez właściwy organ decyzja w tym przedmiocie jako potwierdzająca jedynie, a nie kształtująca nowy stan rzeczy, ma charakter deklaratoryjny.*
2. *Graniczne terminy płatności każdej raty określone są w art. 11¹ ust. 7 ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przez konkretny dzień kalendarzowy, co oznacza, że mają one charakter terminów prawa materialnego, których uchybienie wywołuje skutek prawny w postaci wygaśnięcia praw lub obowiązków o charakterze materialnym.*

Zgodnie z art. 18 ust. 7 pkt ustawy, przedsiębiorca powinien zawiadomić organ zezwalający o zmianach stanu faktycznego i prawnego, w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu, w terminie 14 dni od daty powstania zmian. Dotyczy to również poinformowania o rezygnacji ze sprzedaży alkoholu.

W opisywanym przypadku przedsiębiorca powiadomił Wójta Gminy o rezygnacji z zezwolenia na sprzedaż alkoholu z uchybieniem ustawowego terminu 14 dni od daty zaprzestania sprzedaży alkoholu. Miało to o tyle znaczenie, że podany przez przedsiębiorcę termin rezygnacji ze sprzedaży alkoholu (30 września 2012 roku) był jednocześnie ostatecznym terminem, do którego należało wpłacić kolejną ratę za korzystanie z zezwolenia. Tym samym nie było podstaw do wydania decyzji wygaszającej zezwolenie z powodu rezygnacji ze sprzedaży alkoholu. Jak już bowiem wspomniano wyżej, w takim przypadku organ zezwalający ma bezwzględny obowiązek wydania decyzji wygaszającej zezwolenie z powodu niewniesienia w terminie należnej opłaty, czyli w oparciu o art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy. Decyzja wydana na podstawie tego przepisu rodzi określone skutki, przedsiębiorca może bowiem wystąpić z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji o wygaśnięciu zezwolenia (art. 18 ust. 13 ustawy).

14. W niektórych decyzjach o wygaszeniu zezwolenia z powodu likwidacji punktu sprzedaży alkoholu brak jest pouczenia o trybie odwoławczym, co jest niezgodne z art. 107 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Są to np. decyzje:

- z 19 września 2012 roku, znak: WSO.7340.4.18.2012,
- z 22 listopada 2012 roku, znak: WSO.7340.4.23.2012.

15. W art. 11¹ ust. 4 ustawy zapisano, że przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w roku poprzednim, są obowiązani do złożenia, do dnia 31 stycznia, pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w danym punkcie sprzedaży, w roku poprzednim. Jeśli oświadczenie

nie zostanie złożone w terminie, wówczas organ zezwalający – zgodnie z art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy - ma bezwzględny obowiązek wygasić zezwolenie, którego to oświadczenie dotyczy.

Wzór oświadczenia (zał. nr 8) przygotowany przez Urząd Gminy Tarnowo Podgórne, na którym przedsiębiorcy podawali wartość sprzedaży napojów alkoholowych, zawiera następującą treść:

Stosowanie do art. 11¹ ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, z późn. zm.), po zapoznaniu się z treścią art. 18 ust. 10 pkt 5 powołanej na wstępie ustawy oraz po zapoznaniu się z przepisami o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, określonej w art. 233 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), oświadczam, że wartość sprzedaży poszczególnych napojów alkoholowych.....

Oświadczenie o wartości sprzedaży napojów alkoholowych nie może być odbierane pod rygorem odpowiedzialności karnej, ponieważ nie przewiduje tego ustawa. Ustawa stanowi natomiast, że konsekwencją złożenia fałszywego oświadczenia jest cofnięcie zezwolenia (art. 18 ust. 10 pkt 5). Potwierdza to orzecznictwo, np. wyrok SN z 19 kwietnia 2012 roku (syg. akt II KK 21/12, Biul. PK 2012/4/11):

Art. 233 § 6 k.k. przewiduje, że art. 233 § 1-3 oraz § 5 k.k. stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Takiego rygoru nie przewiduje ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ustawa ta przewiduje natomiast inne konsekwencje złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa art. 11¹ ust. 4, a mianowicie cofnięcie zezwolenia - art. 18 ust. 10 pkt 5. Sam natomiast przepis art. 11¹ ust. 4 ustawy żadnego rygoru związanego ze składanym w jego trybie oświadczeniem nie zawiera.

16. Informacje o wydanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych oraz o decyzjach wygaszających zezwolenia są przekazywane do CEIDG z zachowaniem terminów określonych w art. 37 ust. 5 ww. ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, tj. nie później niż następnego dnia roboczego po uzyskaniu informacji o prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe oceny stwierdzam, że ogólnie sprawy podlegające kontroli prowadzone są terminowo i poprawnie. Kontrola wykazała jednak nieprawidłowości i uchybienia, które należy wyeliminować w przyszłości, zgodnie z przedstawionymi wyżej uwagami.

Nieprawidłowością jest:

1. Odbieranie wniosku o wydanie zezwolenia oraz oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych pod rygorem odpowiedzialności karnej.
2. Powoływanie w podstawie prawnej zezwoleń jednorazowych art. 18 ust. 1 zamiast art. 18¹ ust. 1 ustawy.
3. Żądanie zwrotu oryginału zezwolenia w terminie 14 dni od daty jego wygaszenia lub cofnięcia.

4. Wygaszanie zezwolenia na podstawie art. 18 ust. 12 pkt 1 ustawy, mówiącego o likwidacji punktu sprzedaży, w sytuacji kiedy przedsiębiorca nie dokonał wpłaty kolejnej raty w ustawowym terminie i jednocześnie powiadomił z uchybieniem terminu, że zlikwidował punkt sprzedaży alkoholu.

Do uchybień należy zaliczyć:

1. Powoływanie w podstawie prawnej zezwoleń, aktów normatywnych niezgodnie z techniką prawodawczą.
2. Powoływanie niewłaściwego przepisu przy przekazywaniu odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.
3. Pominięcie w niektórych decyzjach pouczenia o możliwości złożenia odwołania.

Przekazując powyższe ustalenia proszę o powiadomienie mnie o sposobie wykonania zaleceń w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego.

Zgodnie z art. 48 powołanej wyżej ustawy z 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Niniejsze wystąpienie pokontrolne sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przekazano Wójtowi Gminy Tarnowo Podgórne.

Wz. Wojewody Wielkopolskiego

Przemysław Pacia
Wicewojewoda Wielkopolski

Załączniki:

1. wzór wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży - zał. nr 1
2. wzór wniosku o wydanie zezwolenia na jednorazową sprzedaż alkoholu – zał. nr 2
3. wniosek z 16 maja 2012 r. wraz z wydanymi zezwoleniami – zał. nr 3
4. zezwolenie jednorazowe Nr III/1/B/1/13 z 8 stycznia 2013 r. – zał. nr 4
5. zezwolenie nr II/168/A/161/12 z 29 grudnia 2012 roku – zał. 5
6. wniosek z 12 grudnia 2012 roku wraz z załącznikami i wydanymi zezwoleniami – zał. nr 6
7. wezwanie z 27 listopada 2012 roku do zwrotu zezwolenia po jego wygaszeniu – zał. nr 7
8. wzór oświadczenia o wartości sprzedaży – zał. nr 8
9. pismo z 15 lutego 2013 roku przekazujące odwołanie do SKO – zał. nr 9

Egwolf
mgr Elżbieta Wyssenhoff
ST. INSPEKTOR WOJEWÓDZKI

26 czerwca 2013 roku

Kierownik Oddziału

WAS
Danuta Wiatr
26.06.2013

Dyrektor Wydziału
Infrastruktury i Rolnictwa

Ewa Ślęzak
Ewa Ślęzak
27.06.2013